

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 64614

гр. С., 26.05.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 118 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА

като разгледа докладваното от ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА Частно гражданско дело № 20231110122409 по описа за 2023 година

намери следното:

Производството е образувано по заявление на **СК ООД, ЕИК ***** за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК срещу **Н. Д. Й.** с ЕГН: ***** и адрес: с. К, УЛ.ВЛ 27, общ. С, обл. С. (столица) за сумата от **800,00 лева** (осемстотин лева), представляваща главница по Договор за паричен заем Номер: 669860/29.04.2022, ведно със **законна лихва** от 28.04.2023 г. до изплащане на вземането, сумата **88,47 лева** (осемдесет и осем лева и 47 стотинки), представляваща договорна възнаградителна лихва за периода от 29.04.2022 г. до 30.09.2022 г., сумата **51,05 лева** (петдесет и един лева и 05 стотинки), представляваща мораторна лихва за период от 01.07.2022 г. до 01.04.2023 г., **323,15 лева** (триста двадесет и три лева и 15 стотинки), представляваща договорна компенсаторна неустойка за период от 29.04.2022 г. до 30.09.2022 г., както и държавна такса в размер на **25,25 лева** (двадесет и пет лева и 25 стотинки) и юрисконсултско възнаграждение в размер на **260,00 лева** (двеста и шестдесет лева).

Съгласно разпоредбата на чл.411, ал.2, т.2 ГПК, за да се издаде заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, искането следва да не е в противоречие със закона или с добрите нрави.

В случая заявителят претендира вземания по договор за потребителски кредит по смисъла на глава III от Закон за потребителския кредит, поради което отношенията между страните, породени от него, се регулират от правилата на специалния закон.

По искането за издаване на заповед за изпълнение за задължение за неустойка за неизпълнение на задължение

Заявителят претендира заплащане на неустойка за неизпълнение на задължение на длъжника да предостави на заемодателя обезпечение на задълженията му по договора.

Основното задължение на заемателя по договор за паричен заем е да върне на падежа заетата сума, ведно с уговорената възнаградителна лихва, което съответства на интереса на

кредитора да получи на падежа главницата и възнаграждението за предоставения заем. С настоящото заявление се претендира неустойка за неизпълнение, но не на главното задължение на заемателя – да върне заетата сума на падежа, а на задължението да представи обезпечение за кредитора. Претендира се на основание чл. 5 от договора, че заемателят се задължава в срок от три дни да предостави на заемодателя едно от изрично посочените обезпечения. За неизпълнение на задължението съгласно чл. 11 заявителят претендира заемателят да дължи неустойка в размер 442,53 лева, разсрочено съгласно Приложение №1 към договора.

При съблюдаване насоките относно валидността на клаузите за неустойка, подробно развити в Тълкувателно решение № 1 от 15.06.2010 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2009 г., ОСТК и след преценка съдържанието и смисъла на цитираната договорна разпоредба, съдът намира, че така уговорената неустойка излиза извън обезпечителната, обезщетителната и санкционната □ функции, противоречи на добрите нрави и е нищожна на основание чл.26, ал.1, предл. 3 ЗЗД. Уговорена е компенсаторна неустойка за неизпълнение на задължение, различно от главното. Начинът, по който същата е уговорена обаче сочи, че заемателят всякога ще дължи парична неустойка, ако в краткия срок, не осигури обезпечение съгласно посочените в договора изисквания. Дължимост на неустойката ще е налице дори и когато той е изправна страна по отношение на основното си договорно задължение – да връща на падежа главницата ведно с възнаградителната лихва. Следователно, дори и да е удовлетворен интересът на кредитора по договора за заем в срок да получава главницата и възнаграждението си, той ще има право да получи и допълнително неустойка, която не е свързана с неизпълнение на същественото задължение по договора за заем. От друга страна неизпълнението на главното задължение на кредитополучателя да върне на падежа предоставената в заем сума и уговорената възнаградителна лихва съгласно императивната норма на чл. 33, ал. 1 и ал. 2 от Закона за потребителския кредит /ЗПК/, когато се касае за сключен договор за потребителски кредит, може да бъде санкционирано само с възникване на задължение за заплащане на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забава и до размера на законната лихва. Поради това уговарянето на неустойка и в този случай също е нищожно поради противоречие с императивна правна норма.

Преценката за нищожност на договорната клауза, с която е предвидено задължение за заплащане на неустойка при неизпълнение на задължение за предоставяне на обезпечение, води до извод за недължимост на търсената сума за погасяване на това задължение за неустойка.

По тези съображения заявлението следва да бъде отхвърлено на основание чл.411, ал.2, т.2 ГПК в частта, с която се търси заплащане от длъжника на неустойка за неизпълнение на задължение за предоставяне на обезпечение.

По разностите

С оглед частично отхвърляне на заявлението искането за разноси за държавна такса в размер над 18,79 лева до пълния предявен размер следва също да бъде отхвърлено.

За заповедното производство юрисконсултското възнаграждение съдът определя на 50 лева, предвид едностранния характер на производството и липсата на фактическа и правна

сложност, от което се дължи част, съответна на уважената частта от претенциите по заявлението, а в останалата част за разликата над 37,20 лева до пълния претендиран размер – 260 лева претенцията за разноси се явява неоснователна.

По тези съображения заявлението следва да бъде отхвърлено на основание чл.411, ал.2, т.2 ГПК в посочените части.

Така мотивиран, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ на основание чл.411, ал.2, т.2 ГПК заявление на **СК ООД, ЕИК ***** за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК срещу **Н. Д. Й.** с ЕГН: ***** и адрес: с. К, УЛ.ВЛ 27 в частта, с която се претендира издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК за сумата **323,15 лева** (триста двадесет и три лева и 15 стотинки), представляваща договорна компенсаторна неустойка за период от 29.04.2022 г. до 30.09.2022 г. по Договор за паричен заем Номер: 669860/29.04.2022 г., както и в частта за разностите за разликата **над 18,79 лева** до пълния претендиран размер 25,25 лева – за държавна такса и **над 37,20 лева** до пълния претендиран размер – 260 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Разпореждането подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчване на препис на заявителя.

Съдия при Софийски районен съд: _____